

Н.Данилевич
(обробка казки «Пан Коцький»)

Пан Котович
П'єса-казка для дітей на дві дії

1991 р.

ДІЙОВІ ОСОБИ

ДІД ПАНАС(Він же Ведучий)

КІТ- ПАН КОТОВИЧ

ЛИСИЦЯ

ПІВЕНЬ

ЗАЄЦЬ

ВЕДМІДЬ

КАБАН

ВОВК

ПЕС СІРКО

ДІЯ ПЕРША

КАРТИНА ПЕРША

Ліс .Річка . Міст через річку .Праворуч хатка, ліворуч галявина. На галявині росте дуб. Виходе дід Панас (він же й ведучий), одягнений у національний український одяг .В руках він тримає торбу, в якій сидить кіт.

ДІД ПАНАС.

У мене, малята, та й в бабі Наталці
Жив Кіт-ледацюга, весь час спав на лавці.
Мишей не ловив він, а їсти любив,
Та ще й до сметанки пристрасть таїв.
Частенько ховався в коморі, за хату,
І в там сметану і м'яса багато.
А баба Наталка злодюгу спіймала,
І в річці втопити його наказала.
Та хоч і сердитий був я на хапугу,
Шкода мені стало кота-ледацюгу.
У лісі, під дубом його я залишу,
Нехай собі чесно полює на мишу.

(Кладе лантух з Котом під деревом)

Сиди, пан - ледаще.
Та спи у доволі,
А їстоньки схочеш -
Знайдеш щось у полі.
За річкою, в полі ховаються миші.
Лови їх собі. Я ж тебе тут залишу!

(йде)

КІТ. Ха-ха! Няв –няв!

Мене не лякай!

Робити не буду ,
І не чекай!

(Кіт лягає під дерево і співає)

Я- хитрий кіт,
Розумний кіт.
Не бачив ще
Такого світ!
Няв-няв! Няв-няв!
Няв-няв! Няв-няв!
Не бачив ще такого світ!

У лісі я не пропаду,
І їжу я завжди знайду!
Няв-няв! Няв-няв!
Няв-няв! Няв-няв!
І їжу я завжди знайду!

Чується спів. На другому березі з'являється Лисиця. Вона одягнена сучасно і модно.. В джинсах, футболці, в вушах кліпси. На шиї – намисто. Вона тримає кошик з Півнем. Лисиця йде через міст і співає.

ЛИСИЦЯ. (співає)

Я лисичка-невеличка
Маю хату біля річки.
В хаті моїй дуже гарненько,
А в коморі їжі повненько !
Ля-ля-ля! Ля-ля-ля!
А в комор їжі повненько!
Цілий день на птахофермі
Я працюю довгий термін.
Заробляю я багато!
Обставляю свою хату! Ля-ля-ля! Ля-ля-ля!
Обставляю свою хату!
Джинси, буси, модні речі,
Всім себе я забезпечу!
Ля-ля-ля! Ля-ля-ля!
Всім себе я забезпечу!

(Бачить Кота .Лякається . Але крадькома підходить ближче)

ЛИСИЦЯ. Ой, Боже ж мій! Ой, Боже ж мій!

Що це за звір сидить такий?

Вуса довгі, мов антени,

Очі... як вогні зелені...

Хвіст розкішний, шерстка дибом...

КІТ(про себе)

Що за краля сюди дйба?

(Раптом з кошика вистрибує півень і починає бігати між дерев. Потім сідає на гілку дерева під якою сидить Кіт.)

ЛИСИЦЯ. Держить його! Держить! (До Кота) Допоможіть ! Хапайте його!
Півня мого!

(Кіт спочатку дивиться презирливо на Лисицю і відвертається , потім раптово підіймається і хапає Півня за хвіст)

ЛИСИЦЯ. (Підходить до Кота, бере Півня.)

Ой, дякую, вельможний пане!
Пробачте за нескромність,
Я трошечки соромлюсь...
Дозвольте запитати,
Що ви за звір такий пухнатий?!

КІТ. (Про себе, перекривляє лисицю) Няв-няв! Няв-няв! « Я трошечки соромлюсь вас...»
Іди туди, звідки взялась!

ЛИСИЦЯ. (Про себе)Хі-хі-хі-і! Хі-хі-хі-хі! Його я хочу в женихи!
(Коту) Я тут, у лісі, живу давно.
Все навкруги мені знайоме.
Звірів багато, птахів повно,
А вперше бачу я такого!

КІТ. (поважно) Скажу відверто вам,
Сюди приїхав я із-за кордону.
Багато років жив я там,
Та й вирішив життя почати знову.

ЛИСИЦЯ. А як вас звати-величати?

КІТ. Няв-няв! Я – пан ... Котович.
За кордоном... я мав багату віллу біля моря...
Капітал великий. Няв-няв!
У мене був...

ЛИСИЦЯ. Та як же ,пане, ти до нас попав?

КІТ. Майно і віллу я продав,
А гроші вклав у ліс цей дикий...

ЛИСИЦЯ. (Здивовано) У-у –у-у!

КІТ. Так-так! Бо чув не раз останнім часом,
Що в лісі вашому є золоті запаси!

ЛИСИЦЯ (Про себе) О! Треба це обміркувати! (вголос) Вельможний пане, підемо разом в хату!

Самотня я і буду дуже рада,
Коли така особа важна
Зі мною жити буде разом!

КІТ. (Задоволено , про себе)

Няв-няв! Я- пан Котович не пропаду ніде, Аж доки хитрість і брехня на світі є!
(Вголос) Я радий, дуже радий, що у цих краях... Няв-няв!
Я бачу по очах!
Зустрів таку чудову, гарну дівчину як ви!

ЛИСИЦЯ. (Соромливо) Ну, що ви!

КІТ. Ні-ні! І як мені здається, ми з вами підійшли один до одного,
Ми створені обоє... і вийде пара з нас ...

ЛИСИЦЯ. Хі-хі-хі-хі! (Бере Кота під лапу і веде до своєї хати)
Підемо вже зі мною!

ПІВЕНЬ. (Виглядає з кошика) Кі-ку-рі-ку! Кі-ку-рі-ку!

Пішла Лисиця через ріку!
Під дубом...на галявині...В траві
Лукавого кота знайшла собі!
Кі-ку-рі-ку!

(Завіса)

КАРТИНА ДРУГА

На лісовій галявині розташований базар. Туди-сюди ходять звірі.
З'являється Лисиця з півнем .

ЛИСИЦЯ. Продаю півня! Продаю півня!
Купуйте, не пожалкуєте!
Годувала я його, і поїла я його,
Цього півника дуже любила мого!

(Півень весь час неспокійно сидить у кошику, то співає, то хоче вистрибнути з нього)

ПІВЕНЬ. Кі-ку-рі-ку!Кі-ку-ріку! Держить, хапайте злодійку!

(З'являється Вовк. Він одягнений у міліцейську форму.)

ВОВК. (Співає) За порядком я слідкую,
Спокій в лісі теж шаную,
Злодій, вбивця і шахрай
Геть залиш лісовий край!
У-у-у-у!
Хто закони не пильнує,
У в'язницю попаде,
Вовк усіх злодюг знайде!
У-у-у-у!
А якщо в бюджет податки
Не вкладає звір чи птах,
Бережися, я спіймаю,

Ще й заплатити ви штраф!
У-у-у-у!
(Бачить Лисицю)
Що, Руда,півня продаєш?
Знов птахоферму обікрала?
Не раз, злодюжка, ти втікала,
Але сьогодні не втечеш!

ЛИСИЦЯ.(Ховає Півня у кошик)
Ой, Боже ж мій! Хі-хі-хі-хі!
Куди втечеш від вас. Але сьогодні я не крала і Півника цього придбала...

ВОВК. Придбала? І в цей же час його ти продаєш?

ЛИСИЦЯ. Та ні... Його купила я... бо заміж виходжу...за іноземця .

ВОВК. У-у-у-у!? (Коло них збираються звірі: Ведмідь, Кабан і Заєць.)

ЛИСИЦЯ. Так... Через пару днів... Я ,від усього серця, на перший свій бенкет запрошуюю гостей!

КАБАН. Хрю-хрю! Де ти його знайшла? Чи то секрет?

Лисиця. Який секрет! Мій любий пан Котович до нас приїхав сам. Він хоче вести розвідку золота...

ВОВК. У-у-у-у! А де ж він у цей час?

ЛИСИЦЯ. В цей час він кігті точить!

ЗАЄЦЬ.(злякано) Ой-ой-ой!

ЛИСИЦЯ. Котович пан багатий і має силу дужу – Кігтями гострими він може розірвати всіх...

ЗВІРІ.(Разом) Кого?

ЛИСИЦЯ. Та він... Та він весь ліс... Усіх звірів подужує !

ВЕДМІДЬ .Побачити б його ... Е-е-е-е!

ЗАЄЦЬ.

Я теж... хоча б очком одним.

КАБАН А він... Як пак того...зовуть його?

ЛИСИЦЯ. Пан... Пан Котович!

КАБАН Так... пан... А я Кабан Лісович. Зміг подружитися би з ним.

ЛИСИЦЯ. Так в чому ж справа? Я Вовку тільки –що сказала, що буде в нас бенкет весільний. І вас усіх запрошую до себе. Для кожного вхід вільний!

ПІВЕНЬ.(Виглядає з кошика) Кі-ку-рі-ку! Кі-ку-рі-ку!

Йшла Лисиця через ріку.
Під дубом на галявині, в траві,
Лукавого kota знайшла собі!

ЛИСИЦЯ. (Ховає півня. Шепоче) Сиди мовчки, співець
Бо потрапиш у борщгнець!

(Лисиця йде. Чути її спів) Я Лисичка-невеличка,
Маю хату коло річки!
Ля-ля-ля! Ля-ля-ля!
Маю хату коло річки!

ЗАЄЦЬ. Вона усіх нас запросила до себе на своє весілля!

КАБАН Хрю-хрю! Їм подарунки треба нести...

ВЕДМІДЬ. Я ...Е –е-е-е-е! Меду спробую привезти!

ВОВК. У-у-у-у! У мене є вівця в коморі.

КАБАН А я на дворі, коло хати, худобу прив'язав рогату...

ЗАЄЦЬ. А у мене на городі капуста й морква багато родить!

КАБАН. Хрю-хрю! Постановляю: я приведу Корову, ти,Вовк, вівцю, Ведмідь цеберку меду,
а Заєць принесе капусту із городу!

ВЕДМІДЬ. Е-е-е-е! Нехай вельможний Пан одержить нагороду! За те... за те, що зробить
нас усіх... та і мене ... багатим, ми мером оберемо його в кінці бенкету... Щоб міг він лісом
керувати!

(Завіса)

КАРТИНА ТРЕТЯ

На зеленій галявині хата , біля хати, стіл. Лисиця порається біля столу. Кіт поважно ходить і
наспівує пісеньку.

КІТ. Няв-няв! Няв-няв! Я хитрий Кіт,
Розумний Кіт,
Мене у лісі кинув дід.
Але я тут не пропаду,
Бо всіх у лісі надурю!
Няв-няв! Няв-няв! Няв-няв! Няв-няв!
Бо всіх у лісі надурю!

ЛИСИЦЯ(Теж співає)

Добрий день сьогодні вдався –
Півень з куркою попався!
Ля-ля-ля! Ля-ля-ля!
Півень з куркою попався!

Стіл я у садку накрила,
Смачну їжу наварила!
Ля-ля-ля! Ля-ля-ля!
Смачну їжу наварила!

Ми гостей чекати будемо,
Вовк , Ведмідь, Кабан прибудуть,
Заєць теж хотів прийти
І капустки принести!
Ля-ля-ля! Ля-ля-ля!
І капустки принести!

КІТ. Година котра вже минула?

ЛИСИЦЯ. На південь Сонце повернуло!

КІТ. А де ж ті гості?

ЛИСИЦЯ. Та вже йдуть... Я чую як вони ревуть!

(Входять Ведмідь, Кабан, Заєць, Вовк. Усі з подарунками.)

ЛИСИЦЯ. Здорово, кумоньки, були!

ВЕДМІДЬ. Ми подарунки вам принесли!

Куди покласти це усе...

Мед добрий... Повна вже цеберка.

КАБАН. Багато м'яса тут .Ось вам корівка!

ВОВК. А я вівцю приніс!

ЗАЄЦЬ. А я... Дивиться! До борщу капустки повний віз!!

ЛИСИЦЯ .Усе покласти можна тут.(Показує , де покласти подарунки)

У цей святковий для усіх нас час,
Мій любий пане! .
Дозвольте познайомить Вас З моїми друзями...
Це - (Показує на Кабана)

КАБАН.(Кланяється) Кабан Лісович!

Живу у лісі нашому давно,

Був мером двічі...

КІТ. Так мер у лісі хто?

КАБАН. (понура і зітхаючи) Та... зараз вже ніхто...

ЛИСИЦЯ. Кабан – пенсіонер,
Але зв'язки великі має,
Він був давно колись міліціонер,
І в пам'яті всіх злодіїв тримає.

ВЕДМІДЬ. (кланяється) Ведмідь Медович!

ЛИСИЦЯ. Ведмідь приватний магазин відкрив у лісі.
Де продає бензин та модні джинси.
А також лісовий солодкий мед...

(Коту на вухо)

Де дістає його ніхто не знає,
Бо бджіл у лісі вже як рік немає!

(Показує на Вовка)

Це – Вовк – міліціонер,
Наглядач лісового права.
А ось якого чина він, не пам'ятаю я...

ВОВК. Вже лейтенант,-
А Вовк Роззява –це моє ім'я!

(Лисиця бере Кота під лапу і веде його до подарунків)

ЗАЄЦЬ. А я... Мене забули ви назвати!

ЛИСИЦЯ. (глузливо) Так... ще Заєць, винувата!
Цей Заєць – агроном,
Освіту вищу має,
Він зараз фахівець городу справ і дбає,
Щоб не було бур'яну і непотрібних трав,
А як ви знаєте, без цього не буде доброго городу!

КІТ. (Розглядає подарунки) Няв-няв-няв! Няв-няв!

КАБАН. Не чую я, що він там каже?

ЗАЄЦЬ. Мені здається, що пан лається про те,

Що мало це йому!

ВОВК. (здивовано) Вівця, корова, мед! Хіба ж це мало?

КІТ. (Голосно) Дійсно мало! Немає смаженого сала !

ГОСТІ.(разом) Сала?

ЛИСИЦЯ. Ти хочеш сала? Де ж його знайти?

КІТ. В селі, в коморі, у діда Панаса
Багато сметани, і сала , і квасу!

ВЕДМІДЬ. В село я не піду, бо на подвір'ї діда сердитий та голодний пес працює без обіду!

КАБАН. Я теж його боюся...Бо коли він мене побачить, розірве на шматки .

ВЕДМІДЬ. (Здивовано) Дивиться, навіть Заєць плаче!

ЗАЄЦЬ (тре очі) Я теж... я теж боюся ... його давно!

ЛИСИЦЯ. Тоді піде наш Вовк.
Сміливий наш Роззява.
Він, як міліціонер,
Візьме свій пістолет,
На це він має право!

ВОВК. Ні, я не можу! Я наглядач права!

ЗВІРІ(Разом) Які права, коли немає сала!

ВЕДМІДЬ. Ти, Вовк, не бійся,
Підеш з Лисицею,
А на крадіжки всі вона велика майстерниця!

ВОВК. Так там же злий собака!

ЗВІРІ(разом) У тебе школа міліцейська тут багата!

КАБАН. Ти знаєш, як поводитися з псами...

ВЕДМІДЬ. Ти пістолет направиш в нього прямо ...

ЛИСИЦЯ. А за той час, коли ти будеш з ним возитися, я у комору проберусь і все дістану!

КІТ. Смаженого сала!

ЛИСИЦЯ. А можна й птицю!

КАБАН І прихвати кваску.

КІТ . Й сметани в пляшці. Вона стоїть на дерев'яній лавці!

ЛИСИЦЯ. Підждіть! Ви ж обіцяли сьогодні мером його обрати...

КІТ. Так! Няв-няв! І треба це негайно розпочати!

ВСІ ЗВІРІ. Звичайно!

ВЕДМІДЬ. Я пропаную зараз же голосувати!

ВОВК.(Здивовано) Тут? Біля хати?

КАБАН. Хто за? (Підіймає копито)

ЗАЄЦЬ Я!

ВЕДМІДЬ .І я!

ВОВК І я!

ЛИСИЦЯ Ось і добре... Я теж...
(Всі поздоровляють Кота. Тискають йому лапу. Співають)

Буде жити ліс багато,-
Доки править мер пухнатий!
Гей-ля-ля! Гей-ля-ля!
Доки править мер пухнатий!

ЛИСИЦЯ (Вовку) Пішли, скоріше вже, пішли!
(Йдуть)

ЗАВІСА

ДІЯ ДРУГА

КАРТИНА ЧЕТВЕРТА

Село. Хата діда Панаса. Біля хати прив'язаний пес Сірко.
З'являються Вовк і Лисиця.

ВОВК. Ну, й злющий в тебе буде чоловік.

Горб на спині, жар у очах!

ЛИСИЦЯ. Але багатий він... І скоро

Увесь наш ліс, ріку і поле за долари... закупить,
І тоді...

ВОВК. Що тоді?

ЛИСИЦЯ. Що-що... Буде і тобі!

(Пес Сірко чує розмову. Бачить лисицю і вовка. Починає гавкати.)

СІРКО. Гав-гав-гав-гав! Діду Панасе! Бабо Наталко!
Грабіжники в саду! Виходьте бо з хати!

(Вовк і Лисиця ховаються за тин)

ДІД ПАНАС (Виходить) Де ти злодіїв побачив?

СІРКО. (Озирається) Там поблизу були наче...

ДІД ПАНАС. (Заглядає у комору)

Нема нікого ...

І на подвір'ї теж...

Заснув ти певно

І шум підняв даремно!

СІРКО. Гав-гав! Мабуть, приснилося мені!
Та тільки дуже ясно я чув, що хтось біля тину балакає виразно!

Дід Панас заходить в хату. Сірко лягає і затуляє очі.
З-за тину виглядає Лисиця.

ЛИСИЦЯ. Все стихло. Спробуємо знову.
Ти з пістолетом йди вперед,
Я ж стежкою піду ... Та іншим боком хату обійду, комору відчиню,
І все дістану!

ВОВК. А я де потім стану?

ЛИСИЦЯ. Ой, ти ж міліціонер! Тебе і вчити не потрібно...
Спочатку ти Сірка у будку замани.
А потім буде видно!

(Вовк крадькома йде до будки з пістолетом. Лисиця ховається і виглядає з-за комори. Сірко бачить Вовка. Вовк швидко нападає і зв'язує пса. Тим часом Лисиця виносить все з комори)

ЛИСИЦЯ. Усе готово, мій панове!
Тікаємо скоріше,
Доки Панас не вийшов!

(Вовк і Лисиця тікають. Лисиця загубила хустку. Хустка зачепилася за тин. Сірко зв'язаний стогне і скулить. Виходить дід Панас.)

ДІД ПАНАС. Та хто це так зробив з тобою?(Розв'язує пса)

СІРКО. Лисиця й Вовк.

ДІД ПАНАС. Було їх тільки двоє?

СІРКО. Так! Гав-гав! Ще, здається, що вони комору обікрали,
Бо дуже швидко з клунками тікали!

Дід Панас йде до комори, бачить, що вона пуста, вибігає і хватає рушницю. На подвір'ї бачить хустину, яка зачепилася за тин.)

ДІД ПАНАС. (Знімає хустину)
Хтось загубив хустину на подвір'ї...

СІРКО. Мабуть, Лисиця поспішала
І хустку з голови зірвала!

ДІД ПАНАС. Сірко, по цій хустині
Ми зможемо знайти їх нині! СІРКО. Дай, я понюхаю хустину...
І слід візьму як раз від цього тину!
Дід Панас дає Сіркові понюхати хустину. Сірко гарчить і перестрибує через тин. Дід Панас біжить за ним.

ЗАВІСА

КАРТИНА П'ЯТА

Лісова галявина. За столом сидять звірі. Усі їдять.

КІТ. (Важно) Я за кордоном жив багато років,
В усіх країнах мандрував...
Я бачив і Париж, і Лондон...
В Америці не раз бував.

(Лисиця підливає йому сметану)

ЛИСИЦЯ. Багато, кажеш, доларів ти маєш?
Що їздив ти по всьому світу..
КІТ. Так, грошей я маю мільйони_
І мрію, що найближчим часом
Багато золотих запасів
У лісі вашому знайду!

КАБАН. Мільйон, казав?
Де ж ти його узяв?

КІТ. Коли в Америці не так давно помер
Мій прадід мультимільйонер,
Він спадщину мені залишив,
Щоб я безбідно жив
І більш не полював на миші!

ЛИСИЦЯ. Мій чоловік, Котович, пан...
Він хоче тут, у лісі,
Товарну біржу й банк відкрити!

ВЕДМІДЬ. Ще б комерційний магазин!

КАБАН. Лікарню для тварин!

ЗАЄЦЬ. І сховище для овочів і фруктів!
Щоб взимку на столі були усі продукти!

ВОВК.
Панове, не було би зайвим нині,
Дістати для міліції надійні і нові машини,
Щоб швидко злодіїв хапати
І до суду їх притягати!

(Замовкає, бо чує гавкання собаки. На галявину виходить Дід Панас х рушницею, за ним пес Сірко.)

ДІД ПАНАС. Ну, от ми зараз і спіймаємо
Усіх цих злодіїв й хапуг.
Кого ми першого тут маємо?
(Підходить до столу. Заєць ховається під стіл.)
Ага! Лисиця, Вовк, Кабан і мій ледачий Кіт-брехун!

ЗВІРІ(Здивовано)
Так це діда Панаса кіт?
Ледачий Васька ?
ЛИСИЦЯ. Ой, лишенько! Він обіцяв
Заможне мені життя!
Ой, як мене він обдурив!
У хаті все поїв, попив,
Та ще купила я йому
Новенькі джинси на товчку!

КАБАН. Корову я йому привів!
ВОВК. А я вівцю мусив привести!

ВЕДМІДЬ. А я солодкого той... меду...

ЗАЄЦЬ. А я город почистив весь,
Щоб капустини повний віз привезти!

ДІД ПАНАС. Ну, що попався, молодець,
Ледачий кіт нікчемний.
Тепер прийшов тобі кінець,-
Й брехні та вчинкам темним!
(До звірів) Що нам зробити з цим котом?

СІРКО. Гав-гав! Нехай покається перед звіриним людом,
Гав-гав! А потім йде туди, куди прибуде!

КІТ(плаче) Няв-няв! Ой, діду Панасе,
Мене ви пожалійте,
Не буду більше красти,
Брехати позабуду.
Даю вам слово чесне -
Що буду працювати,
Усіх мишей зловлю я
Та пацюків у хаті!

ДІД ПАНАС. Ну,що повіримо котові?

ЗВІРІ (Разом) Повірити готові!

ДІД ПАНАС. (Бере Кота)
Кіт Васька довго плакав
І каявся, що буде чесно жити,
Мишей та пацюків ловити,
На хліб свій чесно заробляти -
І дід Панас відніс його до хати.
Лисиця тут на птахоферму шлях забула
І більше вже ніколи півнів не тягнула!
Вовк за Лисицею став слідкувати,
Щоб не відходила вона від хати.
І сам не порушав він право -
Мабуть, боявся Вовк дурної слави.
Ведмідь на мед ціну понизив,

Хоч і була в країні криза.
Кабан став жити тихо, мирно,
І всім звірям на диво
Він одружився восени
І в жінки взяв
Свиню собі!
Наш Заєць працював багато -
Писав, читав, конструював і скоро,
Під кінець зими,
Зробив саджалку для моркви,
І авторську винагороду
Одержав Заєць навесні!
Ми ж з бабою спокійно стали жити,
І Ваську - котика як і Сірка любити.
А в свята лісових тварин до себе зазивати
І дуже смачно всіх їх пригощати.

ФІНАЛЬНА ПІСНЯ

УСІ(Співають разом)

Зберемося у коло всі
Я, ти, ми – друзі лісові!
Велика тут у нас сім'я –
Кабан, і Заєць , і Свиня.
Вовк, Кіт, Ведмідь і діда Пес,
Лисиця, Півень, ліс увесь!
Тра-та,та-та! Тра-та, та-та!
Лисиця,Півень,ліс увесь!

ЗАВІСА